

שפת אמת

ויגש - מביטול עצמי למלוכה

הרב אפרים ולץ

שפ"א ויגש תרל"ז

בפסוק ולא יכול יוסף להתאפק כו'. דכתיב ויגש אליו יהודה פי' אליו ליוסף. גם אל עצמותו פי' לעצמו. גם פי' אליו להקב"ה. וביאור הענין כי הנה יהודה לא חידש דבר באלה הדברים וגם לא היה לו טענה במה לבוא ליוסף. אעפ"כ לאשר בירר אמיתות הענין בא לו הישועה. כענין אמת מארץ תצמח.

שפ"א ויגש תרל"א

ויגש אליו יהודה. מלשון הודאה. שמעתי מאא"ז מו"ר זצלה"ה שנקראו יהודים על שם שמודין להשי"ת על כל דבר קטן וגדול שיודעין שהכל ממנו ית' כו'. ועי"ז יכולין ליגש. וזה עצה בכל שעה צר והסתרת פנים לכל איש ישראל. העצה להתבטל לרצון השי"ת ע"י שמברר האדם אצלו שגם בתוך ההסתר יש חיות מרצון השי"ת. וזהו ויגש אליו להשי"ת. ובאמת הי' אז צר מאוד ליהודה. והי' עצתו על ידי הגשה זו לפנימיות הדבר. כי לא הוסיף בבקשה זו רק שחזר כל הדברים לעצמו להיות מיושרין אצלו ולקבל רצון השי"ת בשמחה. ועי"י שמבררין שהוא מהשי"ת נתגלה הפנימיות.

שפ"א ויגש תרמ"ח

ויגש אליו יהודה כו' בי אדוני כו'. כי הנה יוסף ויהודה הם ב' מדריגות. איתא יוסף משלו נתנו לו. ומדת יהודה מלכות בית דוד דלית לי' מגרמי' כלום. וכל כחו הוא מה שהוא כלי לקבל ומוכן תמיד בהכנעתו אל האדון ית"ש. ולכן עיקר המלכות ליהודה ודוד שכך צריך להיות, כי ממלכותו ית' חלק ליראיו לאותן דלית להו מגרמייהו. לידע ולהודיע כי לה' המלוכה.

ובאמת כל אלו הצדיקים היו הכנה עבור כלל ישראל. כי צדיקים גבוהים ורמים כיהודה ודוד לא לחנם נכשלו בתמר ובת שבע. רק כמ"ש חז"ל להורות תשובה. להיות נצרכים לפתוח שערי מתנת חנם עבור כלל ישראל והם מסייעים לכל השפלים. כי מועטין הם שיוכלו להתמשך אחר בחי' יוסף.